

Sygn. akt I C 3119/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant: Anna Włodarczak

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2014 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa G. K.

przeciwko (...) SA z siedzibą w Ł.

o zapłatę

I powództwo oddała;

II zasądza od pozwanej G. K. na rzecz strony pozwanej (...) SA z siedzibą w Ł. kwotę 2417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Uzasadnienie

Powódka G. K. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) T. z/s w Ł. kwoty 15.000 zł. tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z wypadkiem z dnia 14.09.12r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 marca 2013 roku do dnia zapłaty, zasądzenie 355,85 zł. tytułem zwrotu kosztów leczenia w związku z wypadkiem z dnia 14.09.12r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 marca 2013 roku do dnia zapłaty, a także zasądzenie kosztów procesu, w tym zastępstwa prawnego. W uzasadnieniu wskazała, iż dnia 14 września 2012 roku idąc chodnikiem zaczęła stopą o otwór w wyszczerbionej cegle okalającej kratkę piwniczną, upadła i uderzyła się w głowę. Wskazała na dolegliwości związane z urazem i zmiany w życiu codziennym powódki po zdarzeniu. Powódka ustaliła, iż właścicielem nieruchomości, do której należy kratka, jest W. M. przy ul. (...), która posiadała umowę ubezpieczenia ze stroną pozwaną.

Pismem z dnia 17 września 2014 roku powódka rozszerzyła powództwo do kwoty 20.000 zł. tytułem zadośćuczynienia. (k.81)

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż nie znajduje podstaw do swojej odpowiedzialności. Jak wskazano zdarzenie, na które powołała się powódka, nie wyczerpywało znamion winy ubezpieczonego.

W odpowiedzi na pismo z dnia 17 września 2014 roku strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 14.09.12 r. powódka G. K. wraz z matką udały się na zakupy. Szły ul. (...) w Ś., przechodziły obok sklepu (...). Na chodniku stali mężczyźni czekający na otwarcie sklepu. Powódka z matką postanowiły ich ominąć wchodząc w okolice

kratki zsypowej należącej do budynku wspólnoty mieszkaniowej przy P.(...). Powódka potknęła się i upadła doznając złamania prawej ręki. Wobec złamania usztywniono kończynę gipsem, powódka nie mogła prawidłowo dbać o higienę, mąż pomagał jej przy kąpieli. Mąż i syn pomagali przy sporządzaniu posiłków. Matka powódki pomagała w zakupach, przygotowywaniu obiadów. Złamanie było bolesne, powódka zażywała leki przeciwbólowe i przeciwzapalne. Do dnia dzisiejszego wskazuje na problemy z czynnościami domowymi.

Dowód:

pismo z dnia 15 maja 2013 roku k. 13

-zeznania świadka B. S. k.61

- zeznania powódki k. 61v.-62

- zdjęcia miejsca zdarzenia k. 14

-dokumentacja lekarska k. 15-22

Na skutek zdarzenia powódka doznała urazu skutkującego 12% uszczerbkiem na zdrowiu.

Dowód: opinia biegłego sądowego k. 65-68

Kratka oraz wstęp do piwnicy jest elementem budynku należącego do budynku stanowiącego własność Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...).

Dowód: pismo z dnia 27.09.12 k. 24

Wspólnota Mieszkaniowa przy ul. (...) w dacie zdarzenia posiadała polisę ubezpieczeniową u strony pozwanej./ niesporne/

Decyzją z dnia 13 marca 2013 roku strona pozwana odmówiła powódce wypłaty odszkodowania wobec braku winy wspólnoty.

Dowód: pismo z dnia 13 marca 2013 roku k. 28

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Jak wynika z art. 415 kc powołanego przez powódkę jako podstawę roszczenia, odpowiedzialność, jaką powódka obciąża przedmiotową wspólnotę zasadza się na winie podmiotu i jego bezprawnym działaniu. W tym wypadku miałyby to polegać, zdaniem powódki, na zaniedbaniu obowiązkowi utrzymania sprawnego stanu technicznego posesji. Jak wskazała powódka, gdyby nie wyszczerbiona ceglówka przy kracie wstępu do piwnicy, powódka nie upadłaby i nie doznałaby uszczerbku na zdrowiu.

Zdaniem sądu taka argumentacja nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż do komunikacji w ruchu pieszym służy chodnik, a ten znajdował się w stanie technicznie prawidłowym. Powódka zdecydowała o zejściu z ciągu komunikacyjnego na element służący -nie poruszaniu się ludności, a transportowaniu węgla, koksów itp. do piwnicy budynku. Przyczyną tego stanu była grupka mężczyzn zalegająca chodnik, a nie stan techniczny chodnika czy kratki. Okolice kratki nie służą do chodzenia, a zatem niewielki ubytek cegły nie może stanowić o bezprawności i winie właściciela w zaniedbaniu utrzymania właściwego stanu technicznego budynku. Trudno przy tym podciągnąć niniejszy stan faktyczny pod normy przewidziane w art. 39 ust.1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych powołanej przez powódkę, a także art. 5.1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Przy tym na uwagę zasługuje

wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 1974 r., wydany w sprawie o sygn. II CR 263/74, który pozwala na przyjęcie odpowiedniej perspektywy dla okoliczności sprawy. Zgodnie z tym orzeczeniem: "zarządca nieruchomości ponosi odpowiedzialność za utrzymanie czystości na terenie nieruchomości i na przyległym chodniku i pasie jezdni; odpowiedzialność ta nie obejmuje natomiast nieprawidłowo wykonanej nawierzchni jezdni względnie chodnika. Nie można jednak wykluczyć, że w pewnych okolicznościach można by upatrywać winę zarządcy nieruchomości w bezczynności i niepowiadomieniu właściwych organów o konieczności naprawy chodnika przyległego do danej nieruchomości. Gdyby bowiem zły stan chodnika był ewidentny i stał się przyczyną wypadków mieszkańców, względnie przechodniów, zarządca nieruchomości nie powinien pozostać obojętny wobec tego stanu rzeczy".

Z tego orzeczenia wynika, iż przede wszystkim na uwadze należy mieć miejsca przeznaczone do chodzenia, a po drugie zły stan musi być ewidentny. Nie można tego przyjąć w niniejszej sprawie. Dlatego powództwo oddalono przyjmując brak przesłanek zawinienia i bezprawności po stronie Wspólnoty.

O kosztach procesu, na które złożyły się opłata skarbową i koszty zastępstwa procesowego, orzeczono na podstawie art. 98 kpc, wysokość kosztów zastępstwa ustalając w oparciu o §6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (DZ U z dnia 3 października 2002 roku nr 163, poz. 1349 ze zmianami)